

Johannes Hohlenberg

EN INDVIKELSES- HISTORIE

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

En indvielseshistorie

Johannes Hohlenberg

VidsomsNettet
www.vidsomsnettet.dk

En indvielseshistorie

Af Johannes Hohlenberg

(Redigeret af Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

Pyramidernes sande funktion

Indvielsesfortællingen stammer fra forfatteren Johannes Hohlenberg, som har skrevet om flere interessante jagttagelser om pyramidernes og om, hvad de blev brugt til. På trods af mangel på beviser, fastholder egyptologerne, at pyramidernes var kongegrave, men de står efterhånden meget isoleret med denne teori. Denne artikel handler om pyramidernes sande funktion, for den beskriver indvielserne i pyramidens kamre og gangsystemer.

Forberedelse til indvielse

Når den, der var udvalgt til indvielse i *de store mysterier*¹, havde gennemgået alle de forberedende prøver og dagen var kommet, som ifølge timepræsterne og efter stjernernes stilling blev betragtet som gunstig, blev neofytten ført ind i den store pyramide ad en hemmelig underjordisk gang, som iflg. de gamle traditioner fører ind til det underjordiske kammer fra syd.

Neofytten fik et bad, blev salvet og klædt på, og for sidste gang blev verdens herligheder og nydelser præsenteret – dvs. alt det, man skulle give afkald på for at opnå den højeste indsigt. (Det svarer til Jesu fristelse i ørkenen). Hvis neofytten erklærede sig klar til at vove alt, hvad der ventede forude, uden mulighed for at vende om, kunne processen begynde.

---

1 "De store mysterier" kaldes også "Osiris-mysterierne, og "de mindre mysterier" kaldes Isis-mysterierne.

Den mørke gang

Neofytten blev ført hen til gangens åbning og skubbet derind med et voldsomt puf, og et sekund efter lød der et brag. Det var døren, der faldt drønende i bag neofytten. Neofytten stod nu desorienteret i mørket. Da øjnene begyndte at vænne sig til mørket, tonede et svagt lys frem et par skridt længere henne i gangen. Det kom fra den lille udvidelse af den smalle gang.

Her sad et menneske, som uden et ord rakte neofytten en lille brændende naftalampe. Med lampen i hånden krøb neofytten fremad og begyndte den besværlige opstigning ad den lange, lave og glatte gang. Neofytten var nødt til at kravle på hænder og knæ, og mange gange var det besværligt at undgå at glide baglæns og samtidig beskytte lampen og forhindre, at den væltede og gik ud. Flere gange kunne neofytten høre opmuntrende stemmer, når modet begyndte at svigte. Prøven er et symbol på, hvordan alle mennesker er nødt til at kæmpe for at bevæge sig fremad og opad mod større åndelig modenhed, for til sidst at blive ét med Gud. På udviklingsvejen vil åndelige væsener konstant opmuntre og inspirere.

Opmærksomhed

Et sted bemærkede neofytten, at gulvets fuger løb i en anden retning end de andre steder, men tænkte ikke over det, og i stedet for at løfte hovedet og kaste et blik opad, krøb neofytten videre. Langt om længe og efter stort besvær nåede neofytten helt op til den øverste ende af gangen – men blot for at konstatere, at den var lukket af en tung massiv stendør. Den gav ikke efter, og ingen reagerede på neofyttens banken. Der var ikke andet at gøre end at vende om og kravle nedad igen. Da neofytten kom tilbage til det sted, hvor fugerne i gulvet løb på skrå, fangede afvigelsen opmærksomheden. Denne gang løftede neofytten blikket og opdagede en lille rebstige, der hang ned fra en åbning i loftet. Neofytten krøb op ad rebstigen og videre ind i en ny gang, der fortsatte opad i mørket men i modsat retning af den anden gang.

Efter endnu en lang og besværlig opstigning på hænder og knæ, holdt den skrå passage op og fortsatte i vandret plan. Neofytten så op og opdagede, at den lave gang gik over i et meget stort og meget højt rum. Det var så højt, at neofytten ikke kunne skimte loftet over sig. Foran neofytten stod en lav åbning på vid gab. Foran åbningen var der en lodret hængende svingdør af sten. Den stod vidt åben – og den skulle åbnes opad og den drejede om en vandret akse. Ovenover skimtede neofytten svagt et stort forhæng, der hang ned fra en svimlende højde og lukkede af for udsigten.

Den åndelige verden

Efter et øjeblik hvil gik neofytten fremad, bøjede sig ind under stenen og fortsatte ind i den lave gang. I samme øjeblik faldt stenen ned bag neofytten med et brag og lukkede for tilbagetoget. Neofytten gik videre et langt stykke frem gennem gangen og var lige ved at falde, da et stort trin nedad pludselig gjorde gangen højere. Neofytten trådte ned og mærkede, at nu var det muligt at stå oprejst. Efter endnu et par skridt frem, og efter at have løftet et forhæng til side, trådte neofytten ind i en mørk sal. (Da Jesus udåndede på korset blev forhænget ind til det allerhelligste i templet flået i to stykker. Det er et symbol på synet ind til de åndelige verdener).

I hjørnerne af salen brændte et par svage lamper. I den ene væg var der bygget en niche i flere etager som en tronehimmel. På et højsæde i nichen sad en skikkelse, hvis ansigt det var umuligt at skelne. Det, der nu udspillede sig, havde form af et forhør og en domfældelse. Gådefulde stemmer lød fra væggene og vidnede imod neofytten. De gjorde status over alle neofyttens menneskelige svagheder og ironiserede over dem, fordi neofytten på trods af alle sine fejl vovede at forsøge at få en indvielse i de hemmeligste og mest skjulte mysterier. Og den mystiske skikkelse på dommersædet i nichen gentog anklagerne.

Han er skyldig til døden

I lang tid var neofytten tavs, men da dommeren direkte henvendte sig og krævede svar, sagde neofytten, hvad der i øjeblikket dukkede op i tankesindet. Årsagen til ønsket om indvielse var, at neofytten efterhånden følte sig som et andet menneske, og ikke som det menneske, omgivelserne engang kendte. Neofytten tilføjede, at der havde udviklet sig en klar følelse af enhed med den indre gud. Øjeblikkelig rejste dommeren sig fra sit sæde og råbte: *"Hører I? Dette menneske bespottes Gud!"* Og fra væggene sagde stemmerne: *"Dette menneske er skyldig til døden!"* (Denne handling er identisk med episoden i Bibelen, hvor Pilatus og jøderne dømmer Jesus).

Neofyttens hænder blev bagbundet, hovedet blev tildækket med et klæde, hvorefter neofytten blev ført ud. Med bundne hænder gik turen nu tilbage gennem gangen og op ad den skrånende passage i det store galleri. Da fangevogterne havde ført neofytten til det høje trin i passagens øverste ende, trådte en skikkelse ud midt i den lave gang og spurgte, hvilken anklage de havde imod det menneske, de førte bundet imellem sig? De svarede, at det var en person, der var blevet dømt skyldig, men at de var nødt til at overlade dommens eksekvering til en højere magt. Neofytten blev derefter ført ind i det lille forværelse og igen underkastet et forhør. (Det svarer til Bibelen fortælling, hvor Jesus blev ført til Herodes). Her blev neofytten anklaget for at forsøge på at opnå kongeværdighed, og på dommerens spørgsmål svarede neofytten: *"Du siger det, jeg er en konge."*

Anklage og dom

Der blev omgående kastet en purpurkåbe om neofytten, som desuden fik en krone på hovedet og et scepter stukket i hånden. Neofytten blev igen ført gennem den lave gang, der førte ud på det høje trin. Præsterne og de øvrige indviede var forsamlet i den nederste ende, hvor de stod langs væggene i det store galleri.

På dommerens spørgsmål om, hvad der skulle gøres med den anklagede, brød de tilstedeværende ud i høje råb. De forlangte, at der skulle ske det, som var forberedt. Neofytten blev igen ført ind gennem gangen, videre ind under den ophængte stenblok og ned i forværelset. Her fjernede man kronen og purpurkåben.

Fra skuespil til virkelig oplevelse

Det, der herefter skete, er vanskeligere at gengive, for nutidens mennesker vil have svært ved at forstå det til bunds. Det, der indtil dette øjeblik var foregået, havde mest af alt karakter af et rollespil eller et skuespil. Skuespillet dækkede ganske vist over en dyb symbolsk sandhed, og det skabte en dyb psykologisk virkning på de, der deltog, men skuespillet var naturligvis ikke virkelighed i bogstavelig forstand. Men det, der nu skete, var en *oplevelse* og ikke et skuespil. Når man læser de få beretninger, man har af indvielses- og mysterieoplevelser dengang, er der en tydelig overensstemmelse mellem alle de gamle civilisationers erfaringer på det metafysiske område og desuden med nutidens åndsvidenskab.

På forskellige papyri fortæller de gamle egyptere, hvordan sjælen passerer gennem forskellige sfærer og iklæder sig sfærernes tilsvarende egenskaber, og det svarer nøjagtigt til åndsvidenskabens og indernes lære om forskellige bevidsthedsplaner.

Genfødsel – bogstavelig talt

At se Solen ved midnat, besøge Himlens og underverdenens guder og at stå ansigt til ansigt med Isis, er en symbolsk beskrivelse af at frigøre bevidstheden fra det fysiske legeme og løfte den ind på indre bevidsthedsplaner. På de indre planer kommer man i forbindelse med andre eksistensformer, andre former for virkelighed (flere dimensioner) og anderledes udtryksformer, som ikke er mindre sammenhængende end den fysisk-æteriske, som man kender fra den 3-dimensionale fysiske verden. I pyramideindvielserne blev neofyttens forbindelse med de højere bevidsthedsplaner ved hjælp af en bestemt teknik og proces knyttet så fast, at den aldrig mere kunne brydes. *Den indviede opnåede bevidst sjælkontakt.*

Den indviede blev på denne måde i bogstavelig forstand *genfødt*. Den indviede var derfor en anden end før indvielsesprocessen.

Hypnotisk påvirkning

De metoder, man benyttede, var i nogle tilfælde mekaniske, for visse stoffer blev indtaget som en drik, gennem indåndingen af røgelse eller i kraft af direkte hypnotisk påvirkning fra de andre indviede. Men i den højeste indvielsesgrad, som pyramideindvielsen repræsenterede, var disse metoder hverken benyttet eller tilladt.

Iflg. traditionen skal den, der indvies, afslå den drik, der tilbydes. Drikken bestod bl.a. af vin blandet med myrra eller eddike og galde. Den indeholdt et bedøvende stof, men ved denne høje indvielse var neofyten allerede så udviklet, at det var muligt ved egen kraft at bringe sig i den nødvendige tilstand, og desuden var neofyten beskyttet af stedet og af de, der styrede og overvågede processen.

Korsfæstelse

Korssymbolet har sandsynligvis været anvendt, for det findes overalt i mysterierne. Som eksempler kan nævnes Egyptens ankh-kors, indernes svastika, Platons filosofisk-symboliske terminologi og kristendommens torturretskab.

I pyramiderne blev neofyten lagt på gulvet i korsform – og sandsynligvis virkelig *bundet* til et trækors. Ikke *naglet*. Bevidstheden forlod neofyttens fysiske legeme, og når legemet befandt sig i en bevidstløs tilstand og tilsyneladende var livløs, blev neofyttens legeme frigjort fra korset, båret ind i sarkofagrummyet (som i nutiden kaldes kongekammeret) og lagt i granitsarkofagen. Forhænget blev trukket for og alle døre blev lukket. I tre døgn lå neofyttens fysiske legeme i stenkisten – uberørt og i total stilhed. I de tre døgn skete den forvandling, der var indvielsens formål og indhold. (Jesus var også tre dage i graven og genopstod også på tredje dag).

Indre eksistensplaner

Mens neofyttens fysiske legeme lå i sarkofagen, var bevidstheden – sjælen – bevidst til stede på indre eksistensplaner. Neofytten passerede ind på astralplanet, og talte med astralverdens beboere. Den indre rejse fortsatte gennem højere bevidsthedsplaner og helt frem til grænsen af den tilstand, som buddhisterne kalder nirvana. Efter at have oplevet de indre eksistensplaner ét for ét og efter bevidst at have integreret planernes energier i sin natur, vendte neofytten tilbage til sit fysiske legeme med et udsletteligt indtryk af de indre verdens natur, og med krystalklar bevidsthed om disse dybere sjælelige realiteter. Disse erkendelser forlod aldrig senere neofytten. Den indviede havde reelt oplevet enhed med Gud. Ånden havde taget sin sjæl i besiddelse, og derved var det sjælen, der blev den retmæssige hersker over personligheden.

Det var den symbolske betydning af kongekronen og purpurkåben, som neofytten blev iført (og som Jesus også blev iført). Den indviede var blevet konge i et rige, som ikke var af denne verden.

På tredje dag

På tredje dag kom indvielsespræsterne ind i kammeret for at modtage neofytten, som nu vendte tilbage til sit fysiske legeme. Præsterne døbte neofytten med "livets vand", og i dåben fik neofytten sit nye navn som tegn på den bevidsthedsmæssige forandring, der var sket, for der var i sandhed tale om et nyt menneske med ny indsigt og ny forståelse. Derefter fik neofytten rene, hvide klæder og medikamenter, der skulle hjælpe med at genvinde de fysiske kræfter efter de tre døgn uden vådt eller tørt. Præsterne badede, klædte og salvede neofytten, som derefter blev ført gennem forværelset ud på det høje trin øverst i det store galleri. Udsigten var skjult af et enormt forhæng, der hang ned fra loftet lige foran trinnet. På et tegn

blev forhænget trukket til side, og den nyindviende så nu en blændende oplyst sal, hvor lyset strålede i de blankpolerede vægge. Langs begge vægge stod tidligere indviende i hver sin udhuggede fordybning i smukke røde og gyldne dragter, og de hilste den nyindviende ved at råbe hans nye navn. Hele pyramiden gav genlyd af sølvbasunernes toner.

Da der igen blev ro i salen, holdt neofytten fra det øverste af galleriet en tale til de forsamlede indviende. Talen omhandlede de nye erfaringer, og neofytten beskrev de særlige indtryk, de havde gjort på bevidstheden. Neofytten var herefter optaget blandt de indviende og var som en af deres.

Det er overraskende, hvad den store pyramide indeholder. I pyramidens mål, plan og konstruktion er der skjult stor visdom, og det er indlysende, at den stammer fra en meget højtstående kultur. Pyramiden er bygget af et oplyst folk og i en tid, hvor man havde hjælpemidler, som nutiden ikke engang drømmer om. Den nuværende civilisation kan ikke gøre det sammen som de gamle egyptere. Og de største bedrifter er endda ikke det rent tekniske. Pyramiden rummer matematiske, fysiske og astronomiske sandheder, som den nuværende civilisation først har opdaget i de seneste par hundrede år. Og pyramiden er stadig fyldt med hemmeligheder – ja, den indeholder alt, hvad menneskeheden har behov for at vide, for at kunne klare udfordringerne i de kommende tider.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk